

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 761/2016
26.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарице, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марин Вилон, адвокат из ..., против тужених ББ са ... и ВВ са ..., чији је заједнички пуномоћник Милорад Драгичевић, адвокат из ..., ради опозива поклона, поништаја уговора и деобе брачне тековине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2077/15 од 21.01.2016.године, у седници одржаној 26.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2077/15 од 21.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици П 38/14 од 22.05.2015. године, у првом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио: опозив поклона који је тужилац учинио друготуженом, тако што је новац који је добио продајом своје посебне имовине дао за куповину куће на ... у улици ... број ... на катастарској парцели број ... КО ..., те да се друготужени обавезе да му ову непокретност врати и трпи да се тужилац укњижи као власник исте; да се утврди да је тужилац по основу стицања у браку са првотуженом власник свих покретних ствари у наведеној кући; да се првотужена обавезе да му врати новчана средства која су се налазила на означеном рачуну тужиоцевог оца, те описане уметнине и злато; као и евентуални тужбени захтев којим је тражио: поништај наведеног поклона, уз обавезу друготуженог да му врати кућу и трпи да се тужилац укњижи као власник исте; да се утврди да су све покретне ствари у описаној кући тужиоцеве, јер су стечене пре брака са првотуженом и да се она обавезе да му врати наведена новчана средства која су се налазила на означеном рачуну, као и описане уметнине и злато, а одбијен је и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. У другом ставу изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 193.500,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. У трећем ставу изреке, усвојен је захтев тужиоца за ослобађање од плаћања судских такси. У четвртном ставу изреке, усвојен је захтев тужених за ослобађање од плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2077/15 од 21.01.2016. године, жалба тужиоца је одбијена, а наведена првостепена пресуда потврђена у побијаном првом и другом ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку на коју се у ревизији указује (нејасни, недовољни и противуречни разлози одлуке) није разлог са кога се према члану 407. истог закона може изјавити ревизија.

Према утврђеном чињеничном стању, родитељи тужиоца су 1958. године купили кућу у ... у улици ... бр. ... и укњижили се као сувласници – тужиочеви родитељи и тада малолетни тужилац - са по 1/3 дела на истој. Посеђивали су и непокретност – стан у ..., у улици ... број ... који су купили 1978. године и такође су се укњижили као сувласници са по 1/3 дела наведеног стана. Тужиочеви родитељи су 1981. године купили и стан у ... у ... улици бр. ..., па су се сво троје укњижили као сувласници са по 1/3 дела. Тужилац и првотужена су 1994. године закључили брак и из тог брака имају заједничко дете сина ВВ, односно друготуженог, који је рођен ... године. Тужиочев отац је на дан венчања поклатио првотуженој масивну златну плетену огрлицу, наруквицу, прстен, а касније и ланчић. Тужилац има и две ћерке из претходних бракова, које су рођене – једна ... године и друга ... године. Тужиочев отац и тужилац су касније на непокретности у ... улици били сувласници, тако што је тужилац био и даље сувласник са 1/3 дела, али је његов отац био сувласник са 2/3 дела, па су ову непокретност дана ...1999. године продали. Истог дана је закључен уговор о купопродаји куће на ... у улици ... број ..., између дотадашње власнице као продавца, и тужиочевог сина – друготуженог, као купца, кога је као законски заступник заступала мајка – првотужена, а уговорено је и право доживотног плодуживања на овој кући у корист тужиочевог оца. Новац је исплаћен тако што је тужиочев отац новац од продаје наведеног стана у ... улици предао тужиоцу, који је тај новац предао продавцу куће на У кући на ... су сви живели заједно, а претходно је извршена адаптација од средстава добијених продајом станова у ... улици и улици Стан у улици ... су тужилац, као сувласник са 1/3 дела и његов отац, као сувласник са 2/3 дела, продали ... 2006. године. У току 2008. године, тужиоцу је утврђен потпуни губитак радне способности због два мождана удара и од тада је у инвалидској пензији. Првотужена није радила након порођаја због здравствених проблема, а старала се о детету и свекру. Имала је пуномоћје да подиже пензију свекра од које су се издржавали. Тужилац је често одлазио од куће, а чак је четири године живео са другом женом. Након што се вратио кући, није комуницирао са члановима породице, нарочито после очеве смрти. Тужиочев отац је преминуо на2012. године, а предмет његове заоставштине било је само потраживање на име права

на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица, бесплатне акције по основу потврде о упису у евиденцију носилаца права Агенције за приватизацију РС и средства на текућем рачуну код ГГ у износу од приближно 50.000,00 динара, па је ову заоставштину наследио тужилац. Првотужена је непосредно пре смрти тужиоцевог оца подигла половину пензије са његовог рачуна, док је остатак новца подигао тужилац који је једини наследник. Услед поремећених односа између тужиоца и првотужене, престала је заједница живота и средином 2013. године, тужилац је напустио заједничко домаћинство, којом приликом је однео пун камион покретних ствари. Тужилац и првотужена су се развели 2013. године, а тужилац не доприноси издржавању друготуженог чему се првотужена не противи. Тужилац, почев од 01.07.2013. године, живи у стану који је добио у закуп на пет година од Фонда за пензијско и инвалидско осигурање.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је тужбени захтев неоснован.

Тужилац је сматрао да има право на опозив поклона, јер је друготужени након поклона према њему показао грубу неблагодарност, као и због тога што је трајно осиромашео, а ако не на опозив поклона, онда на поништај истог зато што је био у битној заблуди приликом давања поклона.

Пошто је утврђено да тужилац није био власник ни поклонодавац куће на ..., већ новчаног износа, јер је само новчано, са трећином дела учествовао у обезбеђењу купопродајне цене куће, чији је купац био тужени ВВ, правилно су закључили нижестепени судови да нема услова за опозив уговора о поклону непокретности због неблагодарности или осиромашења поклонодавца и враћања непокретности у својину тужиоца.

Поред тога што је кућа на ... купљена од износа добијеног продајом непокретности у ... улици, на којој је тужилац био сувласник са 1/3 дела, те је у куповини спорне непокретности учествовао са 1/3 дела, утврђено је и да је мотив да се у купопродајном уговору као купац означи друготужени, била жеља тужиоцевог оца да обезбеди свог унука, са чиме је тужилац био сагласан. Извесно је дакле да тужилац није био у заблуди по питању побуда свог оца да се купљена кућа поклони друготуженом, већ је био сагласан са тиме. Одредбом члана 52. Закона о облигационим односима, прописано је да ако основ не постоји или је недопуштен, уговор је ништав. Одредбом члана 62. истог закона, прописано је да се код уговора без накнаде, битном заблудом сматра и заблуда о побуди која је била одлучна за предузимање обавезе, док је одредбом члана 63. истог закона, прописано да када стране верују да су сагласне, а у ствари међу њима постоји неспоразум о природи уговора или о основу или о предмету обавеза, уговор не настаје. Правилан је закључак нижестепених судова да тужилац не може захтевати поништај уговора о купопродаји, јер он није био уговорна страна, те није био у заблуди, а и зато што закључени купопродајни уговор није био привидан уговор. Осим тога, одредбама члана 117. став 1. истог закона, прописано је да право захтевати поништење рушљивог уговора престаје истеком рока од једне године од сазнања за разлог рушљивости, односно од престанка принуде, док је одредбом става 2. истог члана, прописано да то право у сваком случају престаје истеком рока од три године од дана закључења уговора. У конкретном случају сви ови рокови су истекли.

Тужилац није доказао да је стекао покретне ствари које су предмет тужбеног захтева, које нису довољно ни опредељене па је правилан закључак нижестепених судова да је тужбени захтев и у овом делу неоснован.

Како је другостепени суд за своју одлуку дао јасне и потпуне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, супротни наводи ревизије који представљају понављање навода истицаних у жалби на првостепену одлуку, нису основани.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић